

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815206014
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3815206014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: L.. U. G., trvale bytom W., zast. Mgr. Vladimírom Ľuptákom, advokátom so sídlom Námestie slobody 10, Prievidza, proti žalovanému: O. U., trvale bytom D. XX, D., zast. JUDr. Jaroslavom Hujíkom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. januára 2021, č.k. 14C/157/2015-230, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, výrokom III. žalobkyni uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike polovicu odmeny znalca L.. A. U. a odmenu uhradenú Slovenskej sporiteľni a.s., ktoré boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu, a výrokom IV. uložil žalovanému nahradiť Slovenskej republike polovicu odmeny znalca L.. A. U., ktorá bola vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode ich manželstva. Pred otvorením pojednávania, dňa 5.6.2020, strany navrhli prerušenie konania z dôvodu záujmu mimosúdneho vyriešenia sporu, a to tak, že žalovaný vyplatí žalobkyňu, rodinný dom patriaci do BSM pripadne do vlastníctva žalovanému a žalovaný zároveň prevezme splácanie spoločného úveru. Strany sporu chceli počkať, kým si žalovaný zabezpečí finančné prostriedky.

3. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 9.6.2020 konanie na základe zhodného návrhu strán sporu prerušil podľa § 163 ods. 1 CSP. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2020.

4. Ani jedna zo sporových strán nepodala návrh na pokračovanie v konaní v lehote **6 mesiacov** od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Preto súd prvej inštancie podľa **§** 163 ods. 2 CSP konanie zastavil.

5. Náhradu trov konania súd prvej inštancie nepriznal ani jednej strane sporu z dôvodu ich procesnej pasivity, ktorá bola dôvodom na zastavenie konania. Trovy odmeny vyplatenej znalcovi uložil súd prvej inštancie stranám sporu uhradiť rovným dielom, keďže znalecké dokazovanie bolo nariadené na základe podnetu a v záujme oboch sporových strán. Správa od Slovenskej sporiteľne, a.s. bola vyžiadaná na základe návrhu žalobkyne, súd prvej inštancie tak mal za to, že vynaloženie týchto trov zavinila žalobkyňa, preto jej uložil ich nahradiť.

6. V zákonom stanovenej lehote podala proti tomuto uzneseniu odvolanie žalobkyňa.

7. Žalobkyňa úvodom poukázala na to, že konanie sa vedie od roku 2015. Uviedla, že na pojednávaní žiadal žalovaný odročiť pojednávanie, keďže chcel nehnuteľnosť v P. prikázať do svojho výlučného vlastníctva s tým, že vyplatí žalobkyňu. Finančné prostriedky žalovaný údajne nemal, tak žiadal pojednávanie odročiť za účelom ich zabezpečenia, a to predajom svojej inej nehnuteľnosti. Sudca súdu prvej inštancie podľa žalobkyne začal vyvíjať na nich nátlak, že pojednávanie neodročí, ale konanie preruší a poskytne žalovanému lehotu na získanie finančných prostriedkov. Hoci s týmto súhlasili, tak podľa žalobkyne je pravdou, že žalovaný svoju inú nehnuteľnosť nepredával. Jej právny zástupca tak niekoľkokrát osobne a telefonicky upozornil sudcu na správanie žalovaného s tým, že požiadal, aby bol vo veci vytýčený termín pojednávania, čo sudca akceptoval a prisľúbil, že bude vo veci ďalej konať už aj vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania.

8. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v čase, keď lehota uplynula, t.j. dňa 22.12.2020, bol kvôli pandémie v súvislosti s ochorením COVID-19 vyhlásený núdzový stav. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom nedošlo z jej strany ani zo strany žalovaného k požiadaniu, aby vo veci súd prvej inštancie konal.

9. Žalobkyňa vytýkala súdu prvej inštancie, že jeho konanie je neetické, nakoľko po piatich rokoch pojednávania, keď stav dokazovania bol taký, že bolo možné už len vyhlásiť rozsudok, súd prvej inštancie sa zastavením konania zbavil reštančnej veci. Upozornila, že na vyporiadanie BSM im už uplynula zákonná lehota, a tak si budú môcť len zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo. Žalobkyňa je presvedčená, že súd prvej inštancie mal obe strany sporu vyzvať, či došlo k mimosúdnej ukončeniu sporu.

10. Na tomto základe žalobkyňa odvolací súd žiadala, aby napadnuté uznesenie zrušil a aby vo veci súd prvej inštancie ďalej konal.

11. K podanému odvolaniu žalobkyne sa žalovaný písomne nevyjadril.

12. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

13. V tomto prípade je kľúčové, že strany sporu nepodali návrh na pokračovanie prerušeného konania v lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Súd v prípade nepodania takéhoto návrhu obligatórne konanie zastaví (§ 163 ods. 2 CSP). Nie sú tak významné iné skutočnosti, než podanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní. Žalobkyňa v konaní neprezentovala žiadnu relevantnú okolnosť, ktorá by jej bránila v podaní návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní (s tvrdenou okolnosť súvisiacou s pandemickou situáciou sa odvolací súd vyrovnáva nižšie). Ak sa žalobkyňa domnievala, že žalovaný nehodlá realizovať svoj zámer, pre ktorý bolo konanie prerušené, bolo v jej moci podať návrh na pokračovanie v prerušenom konaní súdu prvej inštancie. Sporové konanie je podľa CSP ovládané dispozičným princípom a procesnou aktivitou sporu.

14. Pre úplnosť je nutné žalobkyňu upozorniť, že súd prvej inštancie správne viedol strany sporu k prerušeniu konania, ak mali snahu vyriešiť spor mimosúdne. Na mimosúdne riešenie sporu, zvlášť za situácie, ak mal žalovaný intenciu dosiahnuť predaj svojej inej nehnuteľnosti (kde sa predpokladá dlhší časový horizont na zrealizovanie), bolo namieste prerušenie konania na tento účel. Dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP sú rozdielne než dôvody na prerušenie konania podľa § 163 CSP. Sporové strany mali dostatočný priestor v konaní na dosiahnutie mimosúdnej dohody. Podporne platí, že ak by súd vychádzal stranám sporu opakovane v ústrety v návrhoch na odročenie pojednávania bez toho, aby súčasne rozhodol o prerušení konania, mohol by takýto postup byť vyhodnotený ako prietahy v konaní a nesprávny úradný postup (pozri názor zhodný s uznesením Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.2.2011, sp. zn. 30 Cdo 5270/2009).

15. Žalobkyňa v odvolaní poukazuje na to, že v čase, kedy uplynula lehota na podanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní (22.12.2020), bol vyhlásený núdzový stav, a preto nedošlo k podaniu návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní.

16. Odvolací súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Strany sporu mali zákonnú lehotu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní v čase od 23.6.2020 do 22.12.2020. Neplynutie zákonných lehôt v čase pandémie v súvislosti s ochorením chorobou COVID-19 upravoval zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých opatreniach v súvislosti šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19 a v justícii. Tie neplynuli v čase od 27.3.2020 do 30.4.2020 (§ 1 v spojení s § 2 citovaného zákona) a v čase od 19.1.2021 do 28.2.2021 (§ 8 v spojení s § 9 citovaného zákona; od 19.1.2021 z dôvodu, že v tomto čase bola vyhlásená v Zbierke zákonov SR novela, ktorou sa do citovaného zákona zaviedli o.i. ustanovenia §§ 8 a 9). Z uvedeného je zrejmé, že na zákonnú lehotu strán sporu na podanie návrhu na pokračovanie v prerušenom konaní nemal vplyv citovaný zákon. Navyše, obe strany sporu sú v konaní zastúpené advokátom, a tak im nič nebránilo, aby návrh na pokračovanie v prerušenom konaní bol podaný z ich strany elektronicky.

17. Nakoniec zostáva dodať, že presvedčenie žalobkyne ohľadom nutnosti vyzvania sporových strán súdom, či ukončili mimosúdne rokovania, podľa odvolacieho súdu nenachádza oporu v právnych predpisoch. Ak je konanie prerušené podľa § 163 ods. 1 CSP, súd nie je povinný zisťovať, či strany sporu ukončili mimosúdne rokovania, resp. s akým výsledkom. Ak by to i súd vykonal a ktorákoľvek zo strán sporu by návrh na pokračovanie v prerušenom konaní nepodala v zákonnej lehote podľa § 163 ods. 2 CSP, beztak by súd prvej inštancie v prerušenom konaní pokračovať zo zákona nemohol a jeho povinnosťou by bolo konanie podľa uvedeného ustanovenia CSP zastaviť.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednoducho.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).